

dita, atque pulverem mei morbi habere similia corpuscula. Verum
 autor, qui nunquam succos recentes examinavit, uti ex propriis ejus
 verbis patet, ipsa animalcula infusoria, mora ibidem evoluta, pro
 globulis pollen constituentibus habuit; & ad suam sententiam magis
 adhuc corroborandam *JOBLOTUM*, *HUIGHENIUM*, *NEEDHAMUM* &c.
 allegat; isti si legantur, luce clarius est, omnes revera animalcula
 infusoria vidisse, quod & ipsi testantur. Num pulvis meus est integer
 succus nutritius evaporatione exsiccat, ut *Cl. AYMEN* putat? Huic
 sententiæ plura phœnomena non favent. Succus inspissatus enim nul-
 latenus pulverem impalpabilem globulis constantem siltit, neque la-
 tex ille limpidissimus insipidusque, quo tumores in primo stadio tur-
 gent, exsiccat simile quid ostendit; porro puncta fusca per axin
 tumoris prius apparent, quum tamen evaporatione proxime ad illius
 superficiem sane maxima sit, atque tumores pulvere jam referti sunt,
 quando eorum membrana aut potius cellulæ huic proxime confines
 humore adhuc turgent & per eam pellucet. Quod sit ipse succus nutri-
 titius, saltem pars ejus, vix dubito; qua ratione autem & quam
 vi is in ejusmodi pollen mutetur extricare non audeo. Ipsam succi
 in cellulas effusi mixtionem chemicam aliquomodo mutari vix non
 probabile mihi videtur. Parum fidei adhibeo *Cl. AYMEN* i) dum di-
 cit, se globulos pollinis mei flavescere vidisse, quoties aqua affusa
 eosdem a se invicem separavit; id quod nunquam observavi; nequi-
 dem circa pulverem ab aqua penetratum & per sex septimanas imo
 ultra infusum. Utique tam ex prægressis quam subsequētib; autoris
 verbis certo elucet, se nil nisi infusoriam gentem vidisse.

§. XVIII.

*Causæ
morbi
maydis.*

Jam circa causas morbi mei paulum morabor. Causæ ejus repe-
 riundæ *Cl. TILLET* l. c. multum impendit operæ, sed frustra; id ta-
 men se experimentis vere didicisse ait, non esse contagiosum, neque
 nigro isto pulvere conspersa grana morbosos culmos generare. Quæ
 etiam propria mea experimenta me edocuerunt, quum semina, quæ
 cum

i) *Lib. cit. pag. 369.*

cum isto pulvere terræ mandavi culmos sanissimos produxerint, qui autem ad altitudinem circiter trium pedum ubi pervenerunt ob incongruum anni tempus perierunt; spiculas in istis culmis vix formatas deprehendi morbo intactas. Minime etiam insectorum opus dici potest. Cl. AYMEN l. c. pag. 363. ex mera hypothese, quæ vix refutari meretur; causam hujus morbi docet defectum fecundationis esse; namque in grano vitiatum nunquam germen potuit reperire, quod jam meis observatis supra pag. 16. memoratis non respondet, quippe in seminibus utique morbofis vera germina vidi; insuper omnes reliquæ partes floris feminei similes quoque monstrositates exhibent, quas verò omnes bonus vir pro totidem seminibus monstruosus habet. Ne dicam sæpe integras spicas non fecundatas ceterum autem prorsus sanas reperiri, & adeo multas alias perfectas quidem spicas gerere in apice ovaria non fecundata, tamen sana. Vix post hominum memoriam morbus meus adeo copiosus fuit ac anno præterito, & quidem non tantum hicce locorum in omni agro imò in universa provincia Alfatix, sed in Germania quoque æque copiosus deprehensus est. Utrum nebulæ illæ siccissimæ atque simul æstuentes versus finem mensis Junii anni præteriti incipientes ad usque 16 Julii continuo perdurantes, quosque præterea tempesta pluviosa præcessit, aliquid huc contulerint num ne, non decidam.

Non mihi suffecit tempus, ut inquirerem an ulla illarum causarum, quas alii autores Uredinem & Ustilaginem gignere dixerunt, meo morbo producendo par sit. Itaque neque asseverare possum *stercorandi rationem* accusandam esse, uti fecit ab ENTNERSFELD *k)* aliique plures; neque *naturam soli*; neque *nebulas humiditasque*, quas omnes jam dictas causas sedula ac repetita experientia Cell. TESSIER *l)* & TILLET *m)*, nec non Cl. PETERSEN *n)* refutant; neque

k) Uti edoceor ex Cl. BECKMANN *physical. æconom. Bibl.* Vol. VIII. p. 565.

l) *Lib. cit.* pag. 236. & seq. pag. 317. & seq.

m) *Diss. cit. & suite des Expériences & Reflex. relatives à la Diss.* Paris 1755: 4to.

n) *Abhandlungen über verschiedene den Ackerbau betreffende Gegenstände.* Flensb. 1768. quem novi ex BECKM. *phys. æcon. Bibl.* I. B. pag. 129.

accusare possum *insecta* uti fecit FORSKOHL o) & FORDICE p). Cl. GINANNI q) circa causas Uredinis & Ustilaginis dubius hæret. Evictum esse videtur *Ustilaginem* per contagium, saltem maxima ex parte, propagari r). Idem valere videtur de *Uredine*. Cl. ROFFREDI s) pulverem Uredinis contagiosum esse haud putat; nec Cl. BECKMANN t) neque alii plures. Quantum adhuc absumus, ut veras causas morborum quæ frumenta tenent perspectas habeamus!

§. XIX.

Remedia.

Quod tandem remedia adversus meum morbum spectat, Cl. AY-MEN l. c. observat, paniculas, quæ flores masculinos continent, plerasque reseccandas esse, antequam antheræ maturefcunt, si enim serius reseccentur, quod agriculatores in variis Galliæ provinciis facere solent, tunc flores femineos succo necessario privatos, steriles evadere, aut morbo isto infestari. Hicce locorum hæc operatio prorsus ignota est, & nihilo secius longe plurimis annis morbus vel plane non vel raro observatur.

-
- o) FORSKOHL *Anim. Itin. Orient.* p. 78. Tenebrionem arundinaceum sub larvæ formâ arundinem niloticam exedere suspicatur, & inter corticem ac medullam in nigro-bruneam farinam convertere. Unde spicas segetum nigras & quasi adustas similis infecti arrosione fieri credit.
 - p) *Elem. of Agriculture and Vegetation.* Lond. 1771. quem pariter tantum ex BECKM. *phys. æcon. Bibl.* T. III. p. 226. novi.
 - q) *Lib. cit.*
 - r) VON GLEICHEN *microscop. Untersuch.* nec non Cell. TILLET & TES-SIER *loc. cit.*
 - s) *Journal de ROZIER* Tom. V. 1775.
 - t) Cl. BECKMANN *l. cit.* XI. B. p. 353.
-

A D D E N D A

Ad pag. II. Nec magnum HALLERUM meus morbus latuit; etenim in *Bibl. Botanica* T. II. pag. 445. occasione observationis TILLETI dicit, fræquens esse etiam in nostro Bernensi pago malum.